Нема в світі країни такої,
Як Україна наша свята.
Кожний тут у розкоші, в спокої
І граблями добро нагорта.
Тут усяк, як та пташечка, вільний;
Всяк блюде інтереси суспільні,
А від щастя уголос кричить:
"Як то весело жить на Вкраїні!
Як то весело жить!"
От вам приклади. Пан хуторянський
Без напасті живе й без біди.
Бо сповняє закон християнський
І кругом молодець хоч куди:
По-старому живе він донині.
Добре спить, а вже їсть — щогодини
І, наївшись, як пень той, лежить.
Як то весело жить на Вкраїні!
Як то весело жить!
Старшина в волосному правленню,
Як в раю, прожива цілий вік.
Йому шану і гроші в кишеню
Мусить кожний нести чоловік.
А крім грошей, ще всякі дарини,
Сала, борошна повні торбини...
Що комора його аж тріщить.
Як то весело жить на Вкраїні!
Як то весело жить!
От глитай. Обідравши побожно
На селі усіх бідних людей,
Він живе так бундючно, вельможно,
І сьогодні накликав гостей.
Він справляє свої іменини —
Всі веселі і п'яні, як свині,
А музика реве і гримить —
Як то весело жить на Вкраїні!

Як то весело жить!
Гершко-жид два шиночки поставив,
Він не вмів роззявлятись на ґав —
За два роки село так поправив,
Що й одежу з людей постягав.
А селяни, хто вже й без свитини,
Йдуть до Гершка смикнуть по чарчині,
А у Гершка в кишені бряжчить.
Як то весело жить на Вкраїні!
Як то весело жить!
А вельможа — "спокойствия ради" —
Він нічим не турбується сам
І живе при якімсь там уряді,
Свою ж землю наймає жидам.
Вони слать йому гроші повинні,
А вельможі до грошей голінні
І уміють їх гарно спустить.
Як то весело жить на Вкраїні!
Як то весело жить!
Тільки бідний народ наш стражденний
Нарікає на долю гірку
У зневазі, у праці щоденній;
Не всміхнеться вона мужику.
Йому тільки нема ні хвилини,
Поки кожний засне в домовині;
Він під гнітом тяжким аж пищить.
Дуже весело жить на Вкраїні!
Дуже весело жить!